

Dagsöversikten.

Skadeståndskonferensen: Lloyd George förklarar tyska motförslaget oantagligt.

* Skadeståndskonferensen i London sammanträdde första gången i går på förmiddagen. Någon officiell kommuniké från sammanträdet föreligger ännu ej, men ett Reuterstelegram lämnar vissa meddelanden från detsamma. Om dessa äro riktiga, har det tyska motförslaget fått ett uppscendeväckande stråvt mottagande från ententens sida. Då nämligen dr Simons började sin förebådade stora förklaring och därvid gick in på de tyska motförslagen, avbröts han av Lloyd George, som förklarade, att det tyska förslaget enligt de allierades åsikt vore av sådan art, att det ej ens kunde komma under diskussion såsom ett tänkbart alternativ till Parisbeslutet. Någon redogörelse för förslaget från Simons' sida vore därefter icke mödan värd. För den skall inskränkte sig Simons till mera allmänna uttalanden. Han förklarade, att Parisförslagen grundade sig på en på alltför tillfälliga faktorer bygd uppfattning av den tyska industriens läge och därför icke kunde av Tyskland godkännas. Två memoranda med detaljkritik av Parisförslaget framlades. Simons förklarade att de tyska förslagen framlades, emedan Tyskland vore redo till alla möjliga offer för att få Versaillesstraktatens obestämda förpliktelser utbyta mot mera bestämda åtaganden.

Londonkonferensen har alltså, i likhet med andra jämförbara förhandlingar under sista åren, börjat med ett ömsesidigt konstaterande av oantagligheten av motpartens förslag. Uppscendeväckande är Lloyd Georges' bryska förklaring beträffande det tyska motförslaget, som synes avse att från början avföra detsamma ur diskussionen. Sakert synes därför vara, att Parisförslaget blir grundvalen för de följande förhandlingarna och att eventuella medgivanden från ententens sida få karaktären av jämkningar i Parisbeslutet. Huru för övrigt förhandlingarna skola utveckla sig är omöjligt att förespä. Såväl de allierade som de tyska ombuden äro så bundna av tidigare uttalanden, att mera väsenliga eftergifter emot motparten synas osannolika. Om därför, såsom kanske är troligast, tyskarna bli tvungna att välja mellan stora eftergifter eller ett blankt nej och om det förra alternativet skulle följias, synes den nyanterande tyska utrikesledningens kvarstannande otänkbart. En utveckling å la Spaan, då tyskarna likaledes började med ett kraftigt motstånd och sedan utan ombyte av delegation gävo efter synes i detta fall osannolik, då beständigheten i den tyska regeringens och särskilt dr Simons' förklaringar om ententeförslagens oantaglighet denna gång varit långt större. Över huvud måste det denna gång falla Tyskland väsentligt svårare att giva efter för ententekraven; opinionen i landet har varit sällsynt enig och klar och de pressiska valens utgång ugöra ju ett oövedigt bevis på det tyska folkets vilja att avvisa Parisförslaget.

De allierades överläggningar rörande Simons' förklaring började i går eftermiddag och resultatet av desamma skola sannolikt i dag framläggas för den tyska delegationen av Lloyd George. Enligt franska pressuttalanden lära emellertid de allierade statsmännen redan vid de förberedande förhandlingarna på lördagen och söndagen kommit till enighet om sitt handlingsått. Bland de sista ryktena om eventuella påtryckningsmedel gent emot Tyskland märkes ett av Petit Parisien återgivet, enligt vilket en engelsk-fransk flottdemonstration utanför Hamburg vore påtänkt. Verkan av en dylik aktion synes emellertid skäpligen problematisk, då så många andra och kraftigare påtryckningsmedel stå till buds.

Den blivande amerikanske marinministern Denby har gjort ett märkligt uttalande rörande Amerikas rustningar. Han har nämligen förklarat, att Hardings regering kommer att arbeta på skapandet av en flotta, som icke står efter någon annan i världen, med bästa utbildning och bästa material. Ehuru man icke fruktar krig med någon makt, rättfärdigar Förenade staternas säregna situation, att man håller en stark första försvarslinje. Uttalandet utgör en kraftig dementi till de på sista tiden livligt diskuterade planerna om rustningsbegränsning.

Som bekant ha förslag om starka nedsättningar i Amerikas flottbyggande framställt i kongressen, och senatens utrikesutskott har uttalat sig för en stor rustningsbegränsning efter överenskommelse med England och Japan. Nuvarande sjöministern Daniels har ställt sig sympatisk till dessa förslag, och Denbys uttalanden tyda därför på, att Hardings tillräde till makten skall medföra en ny skärpning av rustningskonkurrensen.

Från Aten telegraferas, att den grekiska nationalförsamlingen fattat ett beslut, som skall meddelas konseljpresidenten Kalogropoulos i London och som huvudsakligen går ut på att Grekland visserligen med tacksamhet erkänner det välvilliga skydd, de allierade ärat landeis intressen, men att Grekland icke är i stånd att godkänna förslaget om revision av Sévrestraktaten, vilken Grekland betraktar som den minsta möjliga kompensation för dess uppoffringar.

De tyska motförslagen.

BERLIN 1/3 (NPC). Den tyska Lenddelegationen har i dag överlämnat dels de tyska motförslagen, dels ett av de tyska sakkunniga undertecknat memorandum om Parisbeslutens ekonomiska verkan samt dels ett finansdepartementet utarbetat memorandum angående de allierade sakkunnigas rapport över det tyska rikets budget. De tyska motförslagen äro av följande lydelse:

De allierades beslut i Paris av den 29 januari äro, såsom i de överlämnade memorandum framhålls, ekonomiskt och finansiellt oppfyllbara. Tyskland är emellertid redo att i sina motförslag gå till gränsen av vad som är möjligt under förutsättning att dess prestationsförmåga i framtiden undergår en betydlig förbättring. I förhandlingarna härom anser tyska regeringen det möjligt att framlägga en plan på följande basis:

A) Det nuvarande värdet av de av de allierade fordrade 42 annuiteterna utgör vid den Tyskland erbjudna återdiskonteringen av annuiteterna efter 8 proc. ränta till något över 50 miljarder guldmark. Tysklands hitills gjorda prestationer skola avdragas från dessa 50 miljarder guldmark. Det vore lämpligt att en särskild sakkunnig kommission snarast möjligt fastställde det exakta värdet av de hitills fullgjorda prestationerna. Sedan de hitills gjorda prestationerna frändragits, erhålles totalsumman av de betalningar, som Tyskland skall erlägga. Denna totalsumma skall snarast möjligt anskaffas genom ett internationellt lån. Då det emellertid icke är möjligt att inom den närmaste framtiden uppbringa hela beloppet eller ens en större del av detsamma genom ett enhetligt internationellt lån, får tills vidare en partiell mobilisering av den tyska skulden eftersträvas. I detta syfte föreslår Tyskland att emittera ett lån till största möjliga belopp exempelvis åtta miljarder guldmark, vilket lån skall tecknas på alla internationella finansplatser och i samtliga emissionsländer skall vara befriat från alla skatter. Lånets räntefot skall hållas så låg som möjligt, och amorteringen får påbörjas efter fem år med 1 å 1 1/2 proc. Tyskland är redo att lämna långvariga erfordriga säkerheter för lånets skötande. Förutom ränta och amortering släpper sig Tyskland till under de närmaste fem åren erbjuda en annuitet av en miljard guldmark om året. Dessa annuiteter skola i första rummet täckas genom varuprestationer. I detta syfte skall så långt möjligt fri hand det mellan de tyska leverantörerna och de allierade beställarna införas. Tyskland förklarar sig vidare redo att genom arbete medverka vid återuppbyggandet av de förstörda områdena. Även dessa prestationer skola avdragas från annuiteterna.

(Forts. på sid. 6.)

Dagsöversikten.

(Forts. från sid. 3)

Den del av Tysklands skadeståndsskuld, som icke genast täcks genom ett internationellt lån eller på annat sätt, förräntas efter 5 proc. Från dessa räntor avdragas t. o. m. den 1 maj 1926 de ovannämnda annuiteterna på en miljard guldmark. Det räntebelopp, som eventuellt återstår, skall den 1 maj 1926 läggas till kapitalskulden mot ränta på ränta. Frågan om den fortsatta finansieringen av Tysklands återstående skuld, speciellt beträffande amorteringen, vilken icke skall påbörjas före den 1 maj 1926, lämnas öppen. Snarast möjligt skola ytterligare partialbelopp emitteras i form av internationellt lån.

B) Det antages att den tolvprocentiga exportavgiften äsytar att göra de allierade delaktiga i en förbättring av Tysklands ekonomiska läge. Grundtanken i en dylik delaktighet accepteras. Emellertid har denna tanke redan i stor utsträckning beaktats genom att de förestående förslagen icke grundas på Tysklands nuvarande prestationsförmåga utan utgå från en förnuftig uppskattning av framtiden.

C) Samtliga Tysklands ännu icke uppfyllda finansiella och leveransförpliktelser enligt del VIII, avsnitt 1 jämte bilagor och del IX i Versaillestraktaten, skola anses guldna. Detsamma gäller om ersättningen för förstörd krigsmaterial (artikel 169) och om Tyskland i del X stadgade förpliktelse att tillåta likvidation och kvarhållande av i de allierade länderna befintlig tysk privategendom. Tysklands restitutionförpliktelser enligt art. 238 förblir orubbad. Enighet råder emellertid om att förutsättningen för art. 431 i Versaillestraktaten skall anses ha inträffat så snart hela det under litt. A nämnda beloppet erlagts.

Forutsättningarna för ovanstående förslag äro:

1) att omröstningen i Oberschlesien utfaller till Tysklands förmån och Oberschlesien sålunda kvarstannar i tysk ägo.

2) att hindren för världshandeln undanröjas och att principen om ekonomisk frihet och ekonomiskt likaberättigande genomföres.

Konkursansökningarna på Barnängen återtagna. Vid rådhusrättens andra avdelnings session på tisdagen förelåg trehundra konkursansökningar mot Barnängens kemiska fabrikers a/b, nämligen från firmorna Stockholms Kartong- och litografiska a/b, Elektriska a/b Siemens-Schuckert och Tekniska byggnadsbyrå Delin & Perslow. Alla tre ansökningarna förföll, enär ingen av parterna inställde sig.

Utslag i det Thunströmska målet. Vid rådhusrättens åttonde avdelning har nu slutbehandlats målet mot fröken Siri Thunström.

I sitt utslag anser rätten, att fröken Thunström bedragit sig till checkernas belopp, men hennes brottsliga handlingar vore att betrakta som fortsättning av samma brott. Vidare ansåg rätten, att hon vid brottens begående varit i saknad av förståndets fulla bruk samt dömdo henne därför jämlikt 22 kap. 1 och 2 par. jämte 4 kap. 3 par. och 5 kap. 6 par., att hållas till straffarbete i 8 månader och vara underkastad påföljd enligt 2 kap. 10 par. strafflagen i ett år efter straffets avtjänande. Från straffet skulle uträknas 4 mån. för den tid, fröken Thunström suttit häktad. Slutligen förpliktades den tilltalade att utge vittneslöner och andra kostnader för målets handläggning.